

خداوند راهنمای مطمئن بشر / ریشه بانی بایدها در زندگی دینی

هر چه انسان از خالق، رازق، مصور، معلم و هادی خود و در يك كلام خدای دمنده روح در وجودش دور شود بیشتر گرفتار اضطراب، پریشانی و بی سامانی می شود.

هر چه انسان از خالق، رازق، مصور، معلم و هادی خود و در يك كلام خدای دمنده روح در وجودش دور شود بیشتر گرفتار اضطراب، پریشانی و بی سامانی می شود. به گزارش خبرگزاری مهر، یکی از مشکلات بشر امروز تنهایی است که روز به روز هم تشدید می شود. این موضوع ریشه اش به جدایی انسان از ارزش ها و بایدهای دین آسمانی بر می گردد. در نظام دینی، انسان هرگز احساس تنهایی نمی کند، زیرا خود را متصل به خداوند حکیم قادر می بیند و هرآن، دلگرم به این ندای الهی می شود که "نترسید که من با شما هستم می شنوم و می بینم" (سوره طه، آیه 46)

انسان دینمدار همواره دلش دلگرم به رحمت رحمانی خالق است و اوست که بشر را به "بایدها" رهنمون می شود. انسان پس از اتصال به پروردگار در می یابد که خدای رحمان قرآن را تعلیم کرد، انسان را خلق کرد و به او قدرت بیان بخشید، خورشید و ماه به حساب خلق شده اند و نجم و شجر خدا را سجده می کنند و خداوند آسمان را رفعت بخشید و میزان را وضع کرد تا از میزان تعدی نکند، و وزن را به قسط اقامه نماید و از اندازه کم نگذارد. (سوره الرحمن آیات 1 تا 9)

بنابراین خداوند رحمان با تعلیم قرآن و آیات الهی، انسان را با ارجاع به عدالت جاری در نظام به اقامه میزان و قسط باید و ارزش راهنمایی می کند و از "است" صفات الهی به "باید" اتصاف به صفات الهی فرا می خواند و از "است" خلق عظیم است. (سوره قلم، آیه 4)

حدیث شریف "بعثت لاتمم مکارم الاخلاق" ما را به "باید" و الزام عمل اخلاقی می رساند. حضرت علی(ع) می فرمایند؛ از گفتار خدا سود ببرید و از پندهای خدا بهره گیرید و اندرز خدا را بپذیرید زیرا خداوند با دلیل هایی که هویدا است جای عذر برای عذاب نمودن باقی نگذاشته و به شما اتمام حجت کرده و از اعمال، آنچه را که دوست داشته و آنچه را که بد دانسته برای شما بیان فرموده تا از آنچه دوست داشته پیروی کنید و از آنچه بد دانسته دوری نمایید.

هر چه انسان را از خالق، رازق، مصور، معلم و هادی خود و در يك كلام خدای دمنده روح در وجودش دور سازد گرفتار اضطراب، پریشانی و بی سامانی می شود که اضطراب، گرفتاری و پیچیدگی اهل جهنم نتیجه همین دوری و غربت خود ساخته است.

اگر خداوند ارزشها را برای ما بیان نمی کرد ما از پیش نمی توانستیم به ارزشی برسیم. بر این اساس مبنای اخلاق، شریعت است. تلقی عموم مسلمانان در صدر اسلام هم این بوده که ارزشگذار خداست. وحی است که ارزشها و ضد ارزشها را برای ما روشن می کند، خدا به ما دستور می دهد با بیدادگری ستیز کنید، عدالت را بر پا دارید، با نیکی و راستی زندگی کنید.

به هر حال انسان مومن ارزشها و بایدها را از خداوند می گیرد ولی تشخیص این موضوع که چه در زندگی فرد و چه در زندگی جامعه، کدام عامل زمینه ساز زندگی اخلاقی یا غیر اخلاقی می شود به عهده علم در معنای عام است.